

Svar från Pascal Lamy på kommissionens vägnar

(25 april 2003)

De pågående förhandlingarna om handel med tjänster (GATS) omfattar även miljötjänster och gemenskapen har lämnat ett förhandlingsförslag och lämnat önskemål rörande miljötjänster, bl.a. vattendistributionstjänster och avloppshantering, till flertalet av sina handelspartner. Gemenskapens huvudmål i förhandlingarna är att minska eller avskaffa handelshindren för miljötjänster.

Gemenskapens önskemål rörande vattendistribution omfattar inte privatisering. De utesluter uttryckligen alla gränsöverskridande transporter, både rörledningstransporter och andra transportsätt, och de avser inte tillgång till vattenresurser. Även om en medlem av Världshandelsorganisationen (WTO) skulle välja att göra åtaganden så undergräver eller minskar dessa inte på något sätt värdländernas förmåga att reglera vattenförvaltningen och fördelningen av vatten mellan användarna, att välja den lämpligaste formen för privat deltagande, att införa en rättvis prispolitik och att säkerställa att priserna är överkomliga för den fattiga befolkningen. Gemenskapen har stött, och kommer att fortsätta stödja, utvecklingsländerna i detta avseende, bl.a. genom tekniskt bistånd.

Gemenskapens inställning till vattenrelaterade tjänster, även inom WTO är förenlig med dess övergripande vattenpolitik, vilken grundar sig på en noggrann bedömning av de frågor och utmaningar som står på spel. Detta omfattar självfallet även frågan om den privata sektorns deltagande i tillhandahållandet av vatten- och sanitetstjänster. Det finns en insikt om att den privata sektorn, tillsammans med staten och det civila samhället, måste delta i insatserna för att tillhandahålla vatten- och sanitetstjänster till dem som saknar detta och öka investeringarna och förbättra ledningsförmågan. Med hänsyn till att investeringsbehoven är betydande när det gäller vatteninfrastruktur (enligt vissa uppskattningar behövs det upp till 180 miljarder US-dollar årligen, vilket är att jämföra med de nuvarande investeringsnivåerna på 70-80 miljarder US-dollar årligen) krävs det ett tillskott av privata medel till de offentliga medlen för finansiering av vattenbolag, avloppshantering, bevattning och andra vattenrelaterade program och för att göra sektorn mer attraktiv för privata investerare. I syfte att uppnå det sistnämnda målet måste privata investerare, både inhemska och utländska, ges försäkringar om att deras lagliga och ekonomiska rättigheter är skyddade. Kommissionen anser att GATS-förhandlingarna, under förutsättning att de förs på rätt sätt, kan bidra till detta mål. En liberalisering av vattentjänster bör användas som ett instrument för att underlätta investeringar i infrastruktur, stärka förvaltningsförmågan när det gäller vatten och främja teknisk utveckling, samtidigt som hänsyn tas till utvecklingsländernas administrativa förmåga och regelverk.

Kommissionen har dessutom inlett en "bedömning av hållbar utveckling" när det gäller verkan av resultatet av WTO-förhandlingarna. I detta sammanhang kommer en sektorstudie rörande miljötjänster att genomföras, i vilken särskild uppmärksamhet ägnas åt avloppshantering. Samråd med intressenterna är en väsentlig del av en bedömning av hållbar utveckling och mekanismer har därför inrättats som säkerställer att intressenterna kan bidra fullt ut till bedömningen, både i egenskap av experter och som deltagare i samrådsprocessen. Entreprenörerna och kommissionen kommer att aktivt inhämta intressenternas expertutlåtanden och säkerställa en bred samrådsprocess som omfattar samtliga berörda parter inom det civila samhället.

Kommissionen samråder dessutom regelbundet med det civila samhället, inbegripet icke-statliga organisationer med relevant erfarenhet och särskilt intresse av handelspolitiska frågor. Denna dialog är ett viktigt led i utformningen av handelspolitiken.

(2004/C 33 E/084)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0852/03

från Christos Folias (PPE-DE) till kommissionen

(20 mars 2003)

Ämne: Offentliga avtal

Genom artikel 7.2 i den grekiska lagen 2955/2001 tillåts tillhandahållande av substanser utan att det årliga behovet har beräknats och utan att avtal ingåtts. Den föreskriver inte något förfarande för att säkerställa att

substansen är den lämpligaste för patienten och den tillåter att ett högsta bindande pris fastställs och begränsar på detta sätt konkurrensen. På ett liknande sätt grundar sig ministerbeslut DG6A/GP/737/54/24-7-7-02/Officiella tidningen 984/31/7-02, som genomför denna lag, inte på några tekniska specifikationer när det gäller produkter som ingen jämförelse kan göras emellan. Den indikerar även att stora produktkategorier inte kan jämföras med varandra och stöder sig då på principen att alla tillverkare per definition producerar substanser som inte kan jämföras med produkter som framställs av en annan tillverkare. Den innehåller heller inga begränsningar av de kvantiteter som tillhandahålls av offentliga leverantörer, utan dessa tillåts verka utan kontrakt och utan att fastställa några årliga behov när det gäller exakt innehåll eller kvantitet.

Är den grekiska lagen 2955/2001 och ministerbeslutet som genomför denna lag, i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen på detta område, och i synnerhet med direktiv 93/36/EEG⁽¹⁾? Om så inte är fallet, vilka åtgärder tänker kommissionen vidta för att se till att Grekland följer detta direktiv till fullo och när tänker den vidta dessa åtgärder?

⁽¹⁾ EGT L 199, 9.8.1993.

**Kompletterande svar
avgivet av Frits Bolkestein på kommissionens vägnar**

(31 juli 2003)

Kommissionen har just erhållit den grekiska lagen nr 2955/2001 samt ministerbeslutet om dess tillämpning⁽¹⁾. Efter en inledande undersökning förefaller det som om dessa bestämmelser inte är förenliga med bestämmelserna i direktiv 93/36/EEG⁽²⁾.

Ett klagomål i samma sak har nyligen inkommit till kommissionen. Det senare förefaller ge en fullständigare inblick i hur den grekiska lagstiftningen tillämpas på sjukhusartiklar.

Kommissionen skall undersöka de omfattande handlingar som inkommit vid detta tillfälle och kommer när det gäller detta klagomål att vända sig till de grekiska myndigheterna för att erhålla deras synpunkter på såväl den klagandes yttranden som kommissionens analys av detta ärende.

⁽¹⁾ DY6a/GP/73754/24-7-02/FEK 984/31-7-02.

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/36/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandet vid offentlig upphandling av varor, EGT L 199, 9.8.1993.

(2004/C 33 E/085)

**SKRIFTLIG FRÅGA E-0905/03
från José Ribeiro e Castro (UEN) till kommissionen**

(24 mars 2003)

Ämne: Rumänien – tillgång till Securitates arkiv

I en nyhetssändning den 11 mars 2003 meddelade TV-kanalen Euronews att den rumänska regeringen nyligen beslutat att förhindra att medborgarna får tillgång till den tidigare hemliga polisens, Securitates, handlingar. Det verkar som om även den nya rumänska informationstjänsten försvårar tillgången till handlingarna. Regeringen föreslog också att CNSAS – Consiliului National pentru Studierea Arhivelor Securitatii, det nationella rådet för sökning i de hemliga arkiven, som inrättades för tre år sedan skall avskaffas.

De här åtgärderna ledde enligt Euronews till att cirka 3 000 personer demonstrerade framför det rumänska parlamentet.